

חוץ של חסד

מוסדות תורה וחסד

בע"ה • הגליון לכל בית יהודי • בנשיאות הרה"צ שלום ארוש שליט"א • פרשת: ויגש • ז' בטבת תשס"ט • 03/01/09 • גליון: 102

לענין אתי כון ז"ל
בת סוון ובנימין היין

מתחזקים ונגלים

את פינו ונצעק לה'.

ובאמת עת זו של צרה ומבוכה, היא מסוגלת ביותר לישועה, כמו שנאמר: עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע. דווקא הזמנים הללו הלחוצים הם למעשה הזדמנות להגאל גאולת עולמים. אבל בתנאי אחד: שנצעק לה'! כל יהודי ויהודיה, צריכים בימים אלו להקדיש זמן מסוים, לפחות עשר דקות בכל יום, ולהתפלל על עם ישראל. הן תפלות על שלומם של בני ישראל, והן תפלות על הגאולה של עם ישראל. ובעיקר צריכים להתפלל בפרטיות, שכל יהודי ויהודיה יזכו להתקרב לאמונה, שפירשו להתקרב אל התפלה. כי אמונה זו תפלה.

כי למרות שמצד אחד האמונה מלמדת אותנו, להיות מלאים בבטחון בה', שיושיע אותנו מיד כל אויבינו, מצד שני, האמונה גם מלמדת אותנו לא להיות שאננים, וכשיש ח"ו גזירה, אסור לשקוט על השמרים, אלא להרים צעקה גדולה לה', שיצילנו ויגאלנו. כמו שראינו בימי מרדכי ואסתר, שצעקו וזעקו לה', ובכח התפלה התהפך הכל לטובה ולישועה גדולה.

עכשיו הזמן המסוגל ביותר להתעורר לתשובה. זה הזמן להתחיל ללמוד אמונה. ובעיקר לקחת את הספרים "בגן האמונה", ו"בשדי יער", המלמדים אמונה ותפלה, וללמוד בהם היטב ולהתפלל לקיים כל מה שכתוב שם. וזה הזמן להפיץ ספרים אלו בכל עם ישראל, וכשה' יתברך יראה שיש התעוררות לתשובה, ועם ישראל מקבלים על עצמם להתקרב לאמונה ולתפלה, תהיה המתקה עצומה ונזכה לראות נסים ונפלאות גדולות, כמאמר הכתוב: כימי צאתך ממצרים אראנו נפלאות (מיכה ז).

יהי רצון שנזכה לגאולה שלמה בקרוב מתוך נחת והרחבת הדעת אכ"ר.
בברכת שבת שלום ומבורך

elak pife

בו היום הוא אחד מהנסיונות הקשים הללו, שבהם צריך כל אחד ואחת, להתחזק באמונה יתרה ולהרבות בתפלה.

מצד אחד ה' מראה לנו ניסים גדולים, כדי שנדע שהוא אוהב אותנו ושומר עלינו ורוצה בנו. ומצד שני, ה' מכניס אותנו למצב קשה לפתרון, שבו אנחנו נתונים למלחמה מבית ומחוץ. אם פעם המלחמות התרחשו אי שם בגבול, עכשיו המלחמה היא בכל הארץ ואויבינו זרועים בתוכנו כצרעת, מבלי יכולת להלחם בהם ולהתגונן מהם. כל זה עושה הבורא בשביל שנדע שאנחנו חייבים

יפוצו מעינותיך זווצה

שנתיים לעלון "חוץ של חסד"

במלאות שנתיים להוצאת העלון מודים אנו לבורא העולמים. ומבקשים מאיתו שייתן לנו הכח להמשיך ולהגדיל תורה ולהאדירה. בהזדמנות זו נברך את כל התורמים והמסייעים.

יהי רצון שתבוא עליכם ברכת טוב ושפע שאינו פוסק לעולם.

***

אם גם אתה רוצה להימנות בין תומכי העלון שהוצאותיו רבות.

חייג ל: 02-5812210

להתחזק ולהאמין ולהתפלל ולצעק ולבקש את הגאולה סוף סוף. כי כבר עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו (ירמיה ח).

כי ה' רוצה לגאול אותנו, אלא שאנחנו לא מבקשים את זה ממנו. לכן ה' מכניס אותנו למצבים שרואים בחוש שאין להם שום פתרון בדרך של כוחי ועוצם ידי, כדי שנצעק אליו. כי כמו שהגאולה הראשונה ממצרים, החלה רק משפתחו ישראל את פיהם וצעקו לה'. כך הגאולה האחרונה יכולה לבוא רק משנפתח

נביא ישעיה בנחמותיו, ההולמות באופן מדויק את ארועי הזמן, צועק לעם ישראל: חזקו ידיים רפות וברכים כשלות אמצו. אמרו לנמקרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם. (ישעיהו לה)

בימים אלו שבהם אנו רואים יותר ויותר, שאין לנו על מי לסמוך אלא על אבינו שבשמיים, צו השעה הוא להתחזק ולחזק זה את זה, באמונה ובבטחון. כי רק האמונה היא הנחמה ורק האמונה היא הפתרון לצרות. כי האמונה אומרת, שאנחנו עם סגולה, אהובים ומוגנים, כמו שכתוב: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. וכן: כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב. כי בודאי שיש שמירה מיוחדת על כל יהודי, כמו שרואים בחוש, שבשדרות כבר יורים כשבע שנים, וכן בימים האחרונים נפלו כאלף טילים, ועל אף שאנו מצטערים גם על שעה מראשו של יהודי שנופלת, ועל כל פגיעה ולו הקטנה ביותר, כל שכן על פגיעה בנפש, בכל זאת רואים בברור, שישנה שמירה מיוחדת על עם ישראל, שהרי לעומת כמות הטילים הגדולה כל כך, הפגיעות בנפש הן מועטות.

מי שיחזיק באמונה, ידע נאמנה שהוא יהיה שמור מכל פגע רע, וביותר מי שעוסק בהתבודדות, וכמו שכותב רבי נתן בליקוטי הלכות, שמי שעושה שעה התבודדות אין כל מזיק יכול לגשת אליו, כי מי יעז להתקרב ולהזיק לאדם, שעומד לפני המלך ומדבר איתו?

כי רבינו הקדוש אמר שני דברים: אמר, שעיקר הגלות אינה אלא בשביל חסרון אמונה, שמשמע מכאן, שרק על ידי התחזקות באמונה, היינו תפלה, אנחנו נגאל. וגם אמר, שלפני שיבוא משיח, יהיו נסיונות קשים, ושמעט יחזיקו באמונה. והמצב שאנו נמצאים

התלמוד הנאמן מוהר"ת זיע"א

ראית פני הצדיק

סכנת הדמיון!

גליון השבוע

לאורם נלך עם' 4

בנתיבי הפרשה עם' 3

חזק לנער עם' 2

השנה ה'תשס"ו בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

עשרה בטבת

בחדש טבת ג' תעניות זו אחר זו, על ג' פורעניות שבאו על ישראל בימים: ח', ט' וי' בטבת. התעניות של ח' וט' טבת נקראים תעניות צדיקים ואין מתענים בהם אלא יחידים בלבד, ואילו התענית של עשרה בטבת - תענית לכל הציבור: **בח' בו**, תענית צדיקים. שבו תורגמה התורה ליניית על פי גזרת תלמי מלך יון, והיה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, לפי שלא היתה התורה יכולה להתרגם כל צרכה: **בט' בו**, תענית צדיקים. שבו מתו עזרא הסופר ונחמיה בן חכליה שהעלו את ישראל מבבל ופרנסו אותם בכל צרכיהם. ובמותם, חשכו עיניהם של ישראל שבאותו הדור, ואבדו מהם הרבה דברים שהיו ראויים לקבל משני פרנסים טובים אלה, ולא היתה תמורה לאבדה זו: **בי' בו**, תענית ציבור, שבו סמך נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים ושם עליה מצור שלש שנים עד שהובקעה העיר בתשעה לחדש תמוז בן השנה השלישית לתחילת המצור: **התענית** של עשרה בטבת, כשאר התעניות שנתקנו לאבל ולצער על חרבן בית המקדש וגלות ישראל, לא הצער והאבל הם העיקר בתענית, אלא עיקרה של התענית ותכליתה לעורר את הלבבות, לפתוח דרכי התשובה, ויהי זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה, עד שגורם להם ולנו אותן הצרות. שבזכרון דברים אלה נשוב להטיב.

(ע"פ ספר התעודות)

אָבִינוּ... (בראשית מו' טט). אמרו רבותינו שהיה קורא יעקב ק"ש באותה שעה שניפגש עם יוסף. ולכאורה תמוה הדבר עד מאוד, הרי יעקב אבינו לא ראה את בנו 22 שנה, ודווקא ברגע מרומם ונשגב זה במקום שיתעסק באהבת בנו ובחיבתו אליו קורא הוא קריאת שמע? אלא, חז"ל מלמדים אותנו יסוד גדול בעבודת ה', שהרי ידוע שבמשך 22 שנה שיוסף התנתק מיעקב לא שרתה על יעקב רוח הקודש וכמובא בגמ' שאין נבואה שורה על האדם אלא מתוך שמחה, וכעת, כשעמד אל מול בנו חביבו היקר לו מכל חזרה לו השמחה וממילא חזרו לו כל השגותיו בעבודת הקודש. ברגעים נשגבים אלו אומר יעקב אבינו לעצמו זו היא השעה שאין למעלה הימנה בדרגות האהבה ורצוני וחשקי שדרגת אהבה הגבוהה הזו תתבטא בשלמות לאהבת ה' יתברך והריני מקדיש לבוראי את הרגעים הכי יפים בחיי והכי האהובים עלי, בכדי לקיים את מצות בוראי 'ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך' הנאמר בק"ש ולכן קרא יעקב אבינו דייקא את קריאת שמע כי שם צריך ליחד כל המחשבות ואת כל הרצונות אך ורק לה' יתברך.

(גור אריה למנה"ל) ז"ל

הידיעה שתשובה אפשר לעשות רק על ידי שמחה.
השלב השני הוא התחזקות באמונה כמו שמסביר מו"ר הרב כי השמחה לא יכולה להחזיק מעמד בלי אמונה, שהכל מהשם והכל לטובה וכן אומר יוסף לאחיו: **"ועתה לאאתם מכרתם אותי הנה כי האלוהים-ם" וישלחני אלוהים-ם לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה"** זאת אומרת, אפילו עבירות שאדם עשה בעצמו אסור לו להאשים את עצמו ולרדוף את עצמו. אלא, להאמין שגם זה מאת השם כדי שיתחזק מחדש באמונה ובתשובה. וכמו שרביז"ל העיד על עצמו ואמר: "כמו שאתם רואים אותי גם אילו הייתי עובר על העבירה החמורה ביותר ח"ו לא הייתי נופל בדעתי כלל והייתי איש כשר כמקודם ורק אח"כ הייתי עושה תשובה". ומובא בספר בגן האמונה: "נמצא שהשמחה היא הכרחית לתשובה של האדם ולמשפט שעושה וכל זמן שאינו בשמחה אסור להתחיל לשפוט את עצמו"

(נערץ ע"י אחד האבירים)

אהבת ה' יואסר יוסף מרעבתו ויעל לקראת ישראל

חגון לצער | הרב יצחק. א. מחנן בת"ת "שלוש בניין"

סכנת הצמיח

רוח שטות

חכמינו לימדו אותנו, שהדחף העיקרי לחטא רח"ל- הוא "כח הדמיון". אותו דמיון שעומד לנו לרוץ בשעת הניסיון לעורר לנו את העיניים. לאחר העבירה אנו רואים בחוש עד כמה היה טיפשי הדמיון ועד כמה בעצם לא הרווחנו כלום בעבירה. רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב מכנה את היצר הרע בשם "כח המדמה" וממשיך אותו למהלך בין בני אדם כאשר ידו סגורה ומפתה את האנשים לילך אחריו. לאחר מיתת האדם היצר פותח את ידו והאדם רואה שהיא ריקה.

וכפי שאמרו חז"ל "אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות". אך חכמינו גם נתנו לנו תרופה להינצל מדמיון היצר והוא- בראית לו "תורה תבלין". שהרי המאור שבה מחזירו למוטב. על ידי לימוד ועסק התורה אפשר להתגבר על היצר הרע.

וכפי שכותב רביה"ק בשיחותיה ה"ו: "ונכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשייה שהיא חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד כך וכך בכל יום ויום יעבר וכיוצא. ואמר: שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן רחמנא לשזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חוק קבוע וחובי חזק ללמד בכל יום ויום כן וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד" (אות - יט')

המאור שבה - כח ההבחנה והבהירות

והדבר פשוט שהרי הקב"ה "הסתכל באורייתא וברא עלמא" דהיינו שכל קיום העולם הוא בכח התורה. יוצא אם כן שההתעסקות בתורה היא התעסקות במציאות. וככל שאנו לומדים יותר תורה אנו נהיים יותר מציאותיים. ולהיפך במידה ואנו מתרחקים מעסק התורה אנחנו נהיים יותר מדומייניים.

זהו התבלין שיש בתורה כנגד היצר, שהלומד תורה נהיה מציאותי שזה גם "המאור שבה" כלומר כח ההבחנה והבהירות, כמו אור שמסלק את הערפל ונותן לאדם את האפשרות לברור לעצמו מתוך הבלבול והחושך מה הדמיון ומה המציאות- וללכת בדרך הנכונה.

ב"ה ניצלו

בהצלת גדולי הדור הקודם, נחסכו ממחנה היראים כמה וכמה כלי משחית, כמו הטלוויזיה הארורה והעיתונות החילונית- שיזכרו לדיראון עולם כמי שהורידו את האנושות לרמה מוסרית נמוכה, בהחדירם מסרים ונורמות חברתיות ששברו כל מוסכמה של מידות והנהגות טובות. בכח המדיה, שכנוע ושיטפת מח יום יומית גידלו מעוותי המוחות בארץ דור חסר שיקול דעת מינימאלי, דור נהנתן, שחוץ מלדאוג ליהנות את עצמו אינו יודע כלום. קשה היום למצוא בציבור הכללי הקרבה, מסירות נפש, עזרה הדדית או נשיאה בעול חברו, מושגים שהיו עד לא מזמן לנכסי צאן ברזל. ואיפה האחוה והידידות שהייתה פעם? ובלי לדבר על המסגרת המשפחתית שנחרשה.

מרב צרות אלו נצלו כל אותם ששמעו לגדולי הדור והדירו רגליהם מהתחבורות עם אנשים פורקי עול. וכמובן לא הכניסו לביתם כלי משחית אלו.

זהירות! סכנה מהאח הגדול

אולם גם בדורנו עובד היצר הרע שעות נוספות ויודע הוא ש-או הוא או לימוד תורה. שהרי הסברנו: שמי שעוסק במציאות נחשף פחות לעולם הדמיון. כך מי שמעסיק את מוחו ומרחף בעולם הדמיון- כך יקשה עליו להתעסק במציאות, היינו ללמוד ולהעמיק בתורה, וזה בא על חשבון זה. רק לאחרונה הגו "טובי המוחות" בתקשורת הישראלית תוכנית חצופה וגועלית מאין כמותה. כאשר לפי פרסומים היא גרפה רייטינג שלא היה קיים במדיה לצפייה באף תוכנית. עם ישראל כולו עסוק במלחמת קיום יום יומית, אם מצד אויבינו מבחוץ או אויבינו מבפנים, מלבד המשבר הכלכלי הנורא ועוד צרות שונות ומשונות. אך מה שהעסיק את הציבור הכללי במשך 24 שעות, עד שכמעט לכל מקום שהגעת שמעת את האנשים משוחחים על התוכנית הטיפשית הזו. ולא בכדי קראו לה "האח הגדול" שהרי הוא הוא היצר הרע, השטן בהתגלמותו, עשיו הרשע- האח הגדול של יעקב אבינו שהיה "איש תם יושב אוהלים". ואילו האח הגדול- עשיו הוא "איש יודע צייד איש שדה" שהיה צד בני אדם ומרמה אותם בפי.

על כן מחובתנו להרחיק את כל כלי המשחית מקרבינו שיכולים ח"ו להגיע לילדינו אפילו בדמות ספרי קריאה "חינוכיים" אך מלאים בדמיון (שאחרי קריאתם עוד יעסיקו את מוחם של ילדינו כמה חודשים טובים) מה רע בספרי

צדיקים למשל? כלום יש בהם היזק כל שהוא? ויהיה מי שיטען: "למה לא תלמד אותו כל מיני דברים, הרי בכל אופן הוא ידע אותם אח"כ לבד" דעו לכם שזהו עצת היצר הרע בעצמו. השיב לי פעם צדיק אחד כששאלתי אותו לכך- תחשוב! הרי כל אחד מאיתנו (בד"כ) יהיה חולה בסוף ימיו האם אתה מוכן להקדים את החולי??? עלינו לדעת שכל עצות היצר ובפרט אלו שמגדילים את הדמיון הם מחלות מסוכנות ועלינו להרחיק אותם מילדינו.

מחשב-מכשף

בעניין זה המחשב אפשר לומר שהוא "מכת הדור" והוא ממש עצת היצר, שחוץ מהשימוש שהוא עושה בכח הדמיון כעזר על מנת לצייר לנו תמונה שתגביר את הניסיון לעבור ח"ו עבירות. הוא גם לוחם בנו בכח הדמיון עצמו ישירות וגם כאשר אין הוא מעורר בנו רצון לעבור עבירות כמו למשל משחק תמים או צפייה בסרט מבוקר. אלא עצם הרגילות בכח המדמה שהוא מכניס בנו, עד שהוא מכלה את מוחנו בבחינת "לכבוש את המלכה בבית" בעצם הקדשת משאבי המוח לעיסוק ב"עורבא פרח", דמיונות ומעשי תעתועים, כאשר כל זה בא על חשבון עיסוק בחיי עולם.

ויותר מזיק המחשב אפילו יותר מכלי המשחית המפורסמים- שהרי אינו מעסיק רק את הראיה והמחשבה אלא מוסיף גם את כלי הדיבור והמימוש (ע"י הזזת העכבר וכדו'). וכאן הסכנה הגדולה כאשר כל החושים נמצאים בהתעניינות נוראה אחר כלי זה עד כדי השתעבדות למכשיר הרס זה. אין לנו מושג עד כמה המדיה והצבעים שהילד נחשף אליהם הורסים בו כל חלקה טובה. ושלל נדבר על אי יכולת הריכוז למה שלל "צבעוני" ומעניין. תענו בכמות מה יותר מעניין סרט, משחק במחשב או שיעור בבית. למה לנו לאפשר לילד לטעום מהרעל הזה ואני מדבר גם על סרטים מבוקרים ואפילו על סרטי-סיפורי צדיקים. הלא כבר למדנו שכלל שהמוח עסוק בדברים יותר רציונליים - שכליים הוא יותר עסוק במציאות וכך יוכל להתגבר על היצר הרע שלו. ולהיפך ככל שיהיה יותר דמיוני כך יותר ימשך אחר היצר הרע - כח המדמה. ואם כי מכשיר זה שימושי מאוד לצורכי עבודה, עסקים וכדו' (שהרי גם מאמר זה נכתב במחשב) זה לא מכשיר אותו לצורכי בילוי, העברת זמן או בייבי סיטר לילדים. על כן! נתייחס למחשב ולכל דבר דמיון אחר כארס ורעל ונרחיק אותו מבתנו ובמיוחד מילדינו.

ראיית פני הצדיק !!!

"ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו"

בינו כותב בליקוטי מוהר"ן סימן סו "וזה שאמרנו בצלי המוסר, ששקשבים לצדיק ורואים אותו, בבחינת מה שכתוב 'והיו עיניך ראות את מוהר"ן, ואני שימצא את עצמו בתוך הצדיק, שישתכל בעצמו על כל המדות, אין הוא אוחז בהם על - ידי ראית פני הצדיק. ... פמנא ועל - כן קשרוהו את הצדיק, שהוא בחינת יסוד הפשוט, שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות, ואין לו שישתכל ויגיש על ידי זה את הוה אוחז בכל המדות, שבאין מן הארבעה יסודות, שנקמקשין מהצדיק, שהוא בחינת יסוד הפשוט ...

העולה מתוך דברי רבינו כי הצדיק יש בכוחו לגרום לאדם לעשות תשובה וזה עצמו סימן שצדיק זה הוא צדיק יסוד עולם כי הרי הוא מביא אותך לתכלית.

ועל פי זה ניתן לבאר את אשר נאמר בפרשתנו על התגלות יוסף לאחיו ושם כתוב "ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף, ... ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו", וכאן יש להבין ב' עניינים א' מדוע נאמר: "כי נבהלו מפניו" ולא "נבהלו ממנו"? ב' מדוע רש"י פירש שנבהלו מפני הבושה? ולא מפני היראה?

ונראה לבאר בס"ד, שיוסף הצדיק דרכו היה לרדת למקומות הכי אפלים ואל הנשמות האבודות בחושך, כפי שמבאר שיוסף הצדיק ירד אל בני השפחות שהם היו הנשמות שנופלו לצד העבודות ומשם היה מעלה אותם אל הקדושה, והאחים מכיון שלא היו בדרגתו, חלקו עליו וטענו שספק אם יוכל להישאר בדרגתו הקדושה ובמעלותיו התרומיות מאחר והוא יורד למקומות נדחים כאלה. אך יוסף גם כאשר ירד למצרים, עמד והתגבר מול כל ניסיונות ופתויי היצה"ר כחומה בצורה לבל יעבור בו מקרה רעה. ונשאר בקדושתו ובצדקתו. והאחים שעומדים

כעת מול יוסף ושוומעים את קולו של יוסף הצדיק! "אני יוסף" פירושו אני אותו יוסף שהיה בבית אבא ונשארתי שלם בתורתו ובצדקותי עם הזקן והפיאות. ומפנים קדושות כאלה נבהלו האחים, ולא האמינו שיוסף יוכל להישאר קדוש וטהור עם כל סממני היהדות ולא להיפגע כלל מרוחות הטומאה אשר נשבו במצריים. מכאלה פנים יש מה להתבייש. ומעתה הבינו האחים כי יוסף תיקן כבר את כל הארבעה יסודות שלו, ולכן כתבה התורה דווקא את המילים "נבהלו מפניו" ולא כתוב נבהלו ממנו גלגול לנו שע"י שרואים פני צדיק אמת זוכים לעשות תשובה, מפני שמתביישים בעצמנו ורואים היכן אנו אוחזים בעבודת ה'. וכעת מובנים דברי רש"י שפירש "מפני הבושה" ולא "מפני היראה". היינו שהם עשו תשובה בגלל שראו את פניו של יוסף ועל ידי זה הם הבינו שיוסף הוא הצדיק יסוד עולם כי הוא גרם להם לעשות תשובה על כל העבר כמו שמובא במדרש רבה שדרשו פסוק זה על ענין התשובה וזה לשון המדרש "אמר אבא כהן ברדלא אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה", וזה מה שכתוב בספר לקוטי עצות - ערך גאווה וענוה **על ידי שמתקרב את עצמו לצדיק האמתי ורואה אותו, מכלשון כשזוכה לשמע מפיו תורה, על ידי זה זוכה לבושה ותשובה, על ידי זה זוכה שיהיה נחיה אצלו השפלות והענוה הזאת ואז זוכה לענוה אמיתית שהוא בחינת חיים נצחיים של עולם הבא.**

והירצון שנזכה להאמין בכוח רבינו הקדוש ועי"ז נזכה לקבל את אור פניו הקדושות אכ"ר.

והירצון שנזכה להאמין בכוח רבינו הקדוש ועי"ז נזכה לקבל את אור פניו הקדושות אכ"ר.

וכרה מפוארת רתומה לסוסים אבירים נכנסה בסתם יום מן הימים לתחומי העיירה ראדושיץ, ללא כל סיבה שידועה הייתה לתושביה, וללא כל הודעה מוקדמת. הכרכרה ההדורה משכה מיד את תשומת ליבם של התושבים. לא היה זה דבר שבשגרה לראות כרכרה מלכותית כזאת בתוך העיירה.

כשעצרה הכרכרה, כעבור דקות אחדות, על יד ביתו של 'הסבא הקדוש', רבי יששכר דובמראדושיץ, הקיף אותה קהל רב של סקרנים, מבוגרים וילדים. עד מהרה עבר רחש בקהל - 'פרנץ יוזף!' 'פרנץ יוזף' ירד מן הכרכרה בכבודו ובעצמו ונכנס אל מעונו של הצדיק. הביטו תושבי ראדושיץ איש בפני רעהו, כלא מאמינים. האומנם זה יורש העצר, בנו של המלך פרדיננד? כלום אין זה מחזה תעתועים? האם האיש הדור הופעה הזה, שירד עתה מהכרכרה ופסע אל תוך ביתו של הצדיק, הוא- הוא פרנץ יוזף בכבודו ובעצמו? ואם כן, מה לו ליורש העצר לבקר בבית הצדיק וללא כל הודעה מוקדמת?

גם לבני ביתו של הצדיק ולגבאייו היה הדבר לחידה. אך בליבם קיוו כי תבוא העת ותיפתר התעלומה. כמחצית השעה שהה האורח בבית הצדיק, בו בזמן שהרוחות בחוץ לא חדלו מלסעור, והוויכוחים בדבר זהותו ומטרת בואו הוסיפו להלהיט את הכל.

רק לאחר תום הביקור ועזיבתו את המקום, ניתן האישור הסופי לכך שאמנם היה זה הנסיך 'פרנץ יוזף'. מה פשר הביקור ואילו נסיבות גרמו להתרחשותו??? על זאת שמעו בהמשך...

***

באותם ימים, שנת תקצ"ה, הופרה הידידות בין רוסיה, בראשות הצאר ניקולאי, לבין אוסטריה אשר בה מלך פרדיננד. ניקולאי הצאר הרוסי הציב שורה של תביעות אולימטיביות לפרדיננד, בהן תביעות כספיות וטריטוריאליות.

התביעות היו קשות למילוי, ופרדיננד סירב לקבלן כמות שהן. מצד שני, אוסטריה הייתה אז מדינה חלשה וחסרת אמצעים. נחיתותה כלפי רוסיה הייתה בולטת עד מאוד. כך שתשובה שלילית של פרדיננד לניקולאי, משמעותה מלחמה מידית, ובמלחמה הייתה אוסטריה עשויה להפסיד הכל. עקב כך כינס מלך אוסטריה את כל יועציו ומביני דבר לאסיפת חרום בארמונו. באסיפה זו הוחלט

להציע לניקולאי היענות חלקית לתביעותיו, בעניינים אשר בהם יכלו לעמוד בהתחייבות מתוך תקווה שפשרה זו תניח את דעתו של הצאר. ההצעה הועברה אל הצאר הרוסי. אולם כעבור זמן קצר נתקבלה תשובה שלילית מוחלטת מצד ניקולאי. האיום במלחמה נעשה עתה קרוב ומוחשי יותר.

יועציו של פרדיננד נקראו בשנית להתייעצות חירום דחופה ביותר. האווירה הייתה קשה ומדוכדכת. כל הרעיונות שהועלו הובילו לדרכים ללא מוצא ונפסלו בו-במקום. הכל

רבי אלעזר שפירא ממונקאטש בעל ה"מנחת אלעזר" זי"ע א' אמר: "כשכל העולם יתחילו ללמוד ולעייין בספר סיפורי מעשיות (לרבי"ל) יבוא משיח צדקנו. וכן ציוה להדפיס ספר "השתפכות הנפש".

היו על סף ייאוש כשלפתע קם אחד היועצים ואמר: "גם אם עצתי עשויה להישמע מגוחכת באוזניכם, אני מרשה לעצמי להעלותה, משום שכבר אין לנו מה להפסיד. עצתי היא אפוא, לשלוח שליח אל הצדיק היהודי היושב בעיירה ראדושיץ. איש זה ידוע בחכמתו וקדושתו. סיפורי מופת רבים נקשרו בשמו. אפילו אני עצמי נוכחתי פעם באחד מהם. אם כן נפנה אליו, אולי יוכל לשית לנו עצה טובה שתחלץ אותנו מהסבך, או לפחות יעניק לנו את ברכתו". המצב החמור שאליו נקלעו מנהיגי אוסטריה והמלך בראשם, לא הניח להם זמן רב למחשבות. בו-במקום ניתנה הסכמת כל הנוכחים לרעיון והוחלט כי בנו של המלך הנקרא 'יוזף פרנץ' בכבודו ובעצמו הוא אשר ייצא לביתו של הצדיק בראדושיץ.

***

בחדרו הצנוע של רבי ישכר דוב שטח יורש העצר את כל פרשת האוליטימטום שהוצבה ע"י הצאר ניקולאי, ואף הציע לפניו את כל האפשרויות שהועלו בהתייעצות-חירום בארמונו אביו. הצדיק הקשיב רוב קשב לדברי פרנץ יוזף. כשסיים זה להרצות את דבריו, נשתררה בחדר שתיקה ממושכת בה שקוע היה הצדיק בשרעפיו. פרנץ יוזף אשר לא הכיר בצדיק ובמעשיו חשב כי מתמהמה הוא לענות וכי בשתיקה זו יש רמז ל... מיד סימן לאחד ממשרתיו להכניס אל החדר

תיבת עץ כבדה. בתיבה היה זהב בשווי עצום. התיבה נפתחה ופרנץ יוזף אמר: "מתנה זו שלוחה אליך מאת אבי המלך. עשה בה כטוב בעיניך".

הצדיק התעלם מהתיבה ומדבריו האחרונים של יורש העצר. לאחר זמן מה ניעור משרעפיו ואמר: "סע בחזרה לווינה ואמור לאבך כי אין לו עוד סיבה לדאגה".

פרנץ יוזף שמח לשמוע את הדברים, אך התקשה לעכלם. "מבקש אני את הבטחתך שלא תפרוץ מלחמה", דחק בצדיק מראדושיץ. הצדיק חיך קלות והנהן בראשו. "הנה קיבלת גם הבטחה", אמר ואחר הוסיף: "באשר לתיבת הזהב שהבאת איתך, אין לי כל חפץ בה. החזירה לאבך ואמור לו כי אם רוצה הוא לעשות צדקה, יחלקה לעניים. ממך אבקש דבר אחד - כשתגיע שעתך למלך, הטה חסד לבני עמי והאר פניך ליהודי ארצך".

פרנץ יוזף התרגש למשמע הדברים ואישר אותם בניעוראש ובמבט כנוע. הצדיק שתק לרגע ואז הוסיף וביקר את אורחו ב"אריכות ימים ושנים". יורש העצר האוסטרי קד קידה, יצא את החדר ונפרד מהצדיק בלחיצת יד חמה ולבבית. מיד שב לכרכרתו ומיהר לארמון אביו כדי להביא אליו את דבר הבשורה. בכל ליבו ומאודו האמין בדבריו של הצדיק.

***

כשהגיע לווינה וסיפר על פגישתו עם הצדיק, התפעל המלך והתפעלו השרים והיועצים. במיוחד התרשמו מהעובדה שהצדיק מאן בתוקף לקבל את המתנה היקרה שהוצעה לו.

ואכן כדברי הצדיק כך הווה, לא חלפו אלא ימים אחדים משובו של פרנץ יוזף לארמון ונתקבלה איגרתו המפתיעה של ניקולאי, אשר בה הודיע על הסכמתו להצעת הפרשה הישנה שהציע לו פרדיננד. ובאותה שנה אכן נחתם הסכם מלא בין רוסיה לבין אוסטריה.

לימים, כשעלה פרנץ יוזף בשנת תר"ח על כס המלוכה באוסטריה, לא שכח את פגישתו עם 'הסבא הקדוש' מראדושיץ ואת בקשתו. והוא אכן היטיב עם יהודי ממלכתו ואף האריך ימים ושנים כברכת הצדיק.

*****

צדקה לגאולה

מוקד תהילים ארצי לעורר גאולת ישראל, בחן בחסד וברחמים. להצטרפות חינו: 02-6232664.

שנת תק"ם, בט"ו בשבט, נולד מוהרנ"ת, בן בכור לאביו רבי נפתלי הירץ שטערנהארץ, ולאמו מרת חיה לאנע. אביו הצעיר (שהתחתן בגיל 13) ר' נפתלי הירץ, נחשב לאחד מגנדי העיר וחשוביה.

מיום עמדו לדעתו, היו מחשבותיו של מוהרנ"ת נתונים כל הזמן לחשוב על התכלית האמיתית. עניין התכלית לא נתנה לו מנוח, וניקרה תדיר במוחו... החיפוש אחר תכלית חייו. באה לידי ביטוי בהתעמקותו בתכלית החיים האמתית שהיא רק תורה ותפילה ועבודת ה', עד שהיא הביאה אותו אל פתחה של תורת רבו ודרכו הטהורה, שבה מצא פתרון לשאלת חייו ותכליתם. אך כל זמן שלבו עדיין לא בא אל סיפוקו, דרש ודרש, חיפש וחקר, ולבסוף מצא.

לאחר חיפוש מיגע מאוד של שנים, הגיע הרגע המיוחל, ובחודש אלול תקס"ב, עבר לגור בברסלב. מיד בהכנסו לעיר ברסלב, פנה רבינו אל תלמידו הגדול והמקובל רבי יודל, וכה אמר לו: צופה אני ורואה נשמה חדשה, זכה וטהורה שלא היתה מעודה בזה העולם השפל כה אמר רבינו, סתם ולא פירש.

הפגישה עם רבינו

הגיעה השעה הגדולה בה היו צריכים להפגש הרב והתלמיד, המאור הגדול והמאור הקטן... מוהרנ"ת נכנס אל הקודש פנימה... והנה חזות עיניו בדמותו של רבינו הקדוש... מיד כשנפגשו מבטיהם הקדושים זה בזה, נפלו על מוהרנ"ת אימה ופחד ויראה גדולה עד מאד... על אתר הוא נזכר בצורה הקדושה הזאת אותה חזה אי פעם באותו חלום לילה בטפסו על הסולם שראשו הגיע השמימה... מכירים אנו זה מכבר... רבינו פותח פיו הקדוש וכה אמר לו: "מכירים אנו זה את זה כבר זמן רב, אך זה מזמן שלא נפגשנו. בנפשו של מוהרנ"ת נחרטה ההחלטה: פה אשב כי איותיה, למקום זה איוה, יגע והתייסר והשתוקק מיום עמדו על דעתו... ואף רבינו נענה אז ואמר: מעתה איני בודד.

גדולתו בתורה

כסמן לגדולתו העצומה בתורה של מוהרנ"ת סיפר פעם רבי לוי יצחק בנדר זיע"א את הסיפור הנפלא דלהלן: איש אחד היה בעירו של מוהרנ"ת שהיה ת"ח מופלג ולומד בהתמדה עצומה. הלה מרוב תשוקתו לדעת את כל דברי השלחן ערוך שינן לעצמו בעל-פה את "המגנים" (נושאי כלי השו"ע) ונזדמן לו פעם לדבר עם מוהרנ"ת אודות הלכה מסויימת ועד מהרה נתגלע ויכוח ביניהם זה אומר בכה וזה אומר בכה ומשראה מוהרנ"ת שעד כמה שניסה לשכנע את הלה בצדקת דבריו לא זז מעקשנותו, יצא מגדרו באמרו לו: "עמי אתה מתווכח? הרי הוקשתה לי פעם הלכה אחת במגן אברהם ובא אלי המחבר בעצמו וגילה לי את פשט דבריו...

ההבדל בין לפני ההתקרבות לאחריה!

את ההבדל בין לפני ההתקרבות לאחריה! היה מטעים רבי לוי יצחק בנדר זצוק"ל בזה הלשון: "הסביר לי ר' אברהם ב"ר נחמן מה ההבדל בין לפני ההתקרבות לרביז"ל לבין אחר ההתקרבות - שמו אין מניחים ח"ו אותם תפילין או אין לובשים אותם ציצית? אלא שההבדל הוא בחיות ובנעימות שחשים בקיום אותם מצוות... וכך מספר רבי לוי יצחק על עצמו, הייתי בברסלב בבית מדרשו של מוהרנ"ת (ר' נתן'ס קלויז) ראיתי אף את השלחן הטהור עליו היה מוהרנ"ת אומר את דברי תורתו שבליקוטי הלכות. פגשתי שם ישישים שהכירו את ר' נתן, הללו סיפרו לי שהתלהבות שכזאת בה אמר ר' נתן את התורה אין לתאר...אש, אש, היתה יוצאת מפיו בשעה שהרצה את דבריו.

ואף ר' משה ברסלב שהכיר היטב את מוהרנ"ת התבטא כך, והיה למדן עצום ולכשהיה מגיע לאומן, לאחר שהיה מבלה כהוגן על ציון רביה"ק חזר אל ה"קלויז" (בית המדרש) שלנו באומן, נטל את הליקוטי הלכות והחל לומד בו בעיון נמרץ ובהתלהבות עצומה ולאחד הנערים שהיה נועץ עיניו בו אמר: בני, מה אתה מסתכל כל כך? אילו היית שומע באיזה "ברען" (ההלהבות) אמר ר' נתן את ההלכה הזאת! באיזה השתפכות הנפש אמר את דברי תורתו אלה... ולא יסף.

ומסביר רבי לוי יצחק וכיצד זוכים לכל זאת? לכל זאת זוכים-אם מקבלים את התורה

בבחינת "וצדיקים ילכו בם.... שלזאת זכה מוהרנ"ת זיע"א! מידת הביטחון.

מני אז שנתקרב לרבינו הק' סבל מרדיפות קשות מאוד, ומעט מרדיפותיו, הלא כתובים המה על ספר "ימי התלאות", ועל אף שהיו מבית עשירים, הדירוהו מכל כספם עד שהיה חי בחרפת רעב, אך בטחונו של רבי נתן זיע"א היתה להפליא, וסיפר תלמידו הר"ן מטולטשין זיע"א, כי פעם אחת בשעת דחקו היה הדבר, וכבר הגיע היריד האחרון של ערב פסח ועוד לא קנו את צרכי הפסח בבית מפאת חסרון כסף, התאוננה זוגתו בפניו על מצבם הבלתי נסבל, עד שדאבה נפשו מני עוני והתעצב בלבו, אולם, בהגיע זמן התפלה חיזק את עצמו בכל עוז ותעצומות באמונה בהש"ת ושם בטחונו באלקיו כי את נפשות אביוניו יושיע, כך התפלל תפלתו בחדוה כהרגלו, ולא ניכר בו שינוי מיוחד. על אף מצבו אחר התפלה ראה הר"ן את פני מוהרנ"ת מאירים ושמים ומתהלך מאושר כמי שנתמלא חסרונו, על אף שבינתיים לא נראתה צמיחת קרן ישועה, והיה הדבר לפלא. בתוך כך, סיבב השי"ת ובאותו יום עוד באו כמה מאנ"ש מעיר סמוכה, להיומא דשוקא שנערך בעיר ברסלב, ובניו לבינו בקרו גם אצל מוהרנ"ת והפרישו לו סכום הגון, ובכך נתמלא חסרונם כל צרכו. והעיד אח"כ תלמידו הר"ן בגדולת רבו לאמר, כי באותה שעה שנתנו לו את המעות לא נראה על פניו אפילו צל של שמחה יתירה, מאחר ועוד קודם בואם אליו חזק היה בבטחונו כל כך, משל היו המעות כבר בכיסו.

הסתלקותו

הדר עוזנו, עטרת ראשנו, מחמד נפשנו, אדמו"ר ר' נתן זצ"ל התלמיד הגדול של רבינו מוהר"ן זצוקללה"ה - אשר עלה על כל התלמידים ברוב התבטלותו לרבינו, השיג אותו ואת דעתו הקדושה יותר מכל חבריו, שימש בקודש ככותב תורותיו, פירש והפיץ את שיטתו בעולם כולו לשעתו ולדורות, עליו העיד רבינו שבלעדיו לא היה נשאר "דף של גניזה" מרובי תורותיו, דרכיו, ופעליו הנוראים, הוא הגבר אשר השליך נפשו מנגד למען האמת, גאון בנגלה ובנסתר, עובד את השי"ת כל ימיו במסירות נפש עצומה והתלהבות גדולה, עדי נסתלק בשם טוב בעיר ברסלב במעלי שבתא בעשירי בטבת שנת תר"ה.

אני רץ ישר לרבינו!

מוהרנ"ת היה כה קשור מרבינו, ואף לאחר הפטירה היה קשור אליו עד מאוד, וזה נלמד מהסיפור דלהלן, מוהרנ"ת כידוע נפטר ביום שישי, ועדיין לא הצליחו לפרסם, אודות פטירתו, ובאותו ליל שבת פרשת ויגש, י"א טבת תר"ה, חלם לו לידידו כנפשו, אהובו שהתקרב יחד עמו לרבינו, ר' נפתלי והנה ר' נתן רץ במהירות רבה, שאלו: להיכן אתה רץ? השיב: לו מוהרנ"ת אני - הישר לרבינו - ויהי בבוקר ותתפעם רוחו, הבין הוא אל נכון כי מוהרנ"ת נסתלק ונגזז בגניזת מרומים.

צוואת מוהרנ"ת

מוהרנ"ת לפני פטירתו השאיר כעין דברי צוואה, וכך אמר: עיקר עיסוקכם יהיה, להדפיס ספרים, יפוצו מעיינותיך חוצה. וממש סמוך לפטירתו פנה לנוכחים ושאל: שלש צרות אירעו בטבת - מה הם הצרות והשיב הוא: "מת עזרא הסופר, נכתבה התורה יונית ונבקעה העיר". והתאנח קמעא ואמר: "נו כשעזרא הסופר מסתלק (הכוונה היא ע וכל הטרף והפסול מתגבר על עצמו שהוא היה הסופר של רבינו) כפי שנמצאים היום לאלפים ולרבבות, אמנם מקווה אני שדף אחד מספרי רבינו יהיה תיקון לכל... ובכן, הנני מצווה עליכם שעיסוקכם יהיה, הדפסת הספרים, שיתקיים "ויפוצו מעיינותיך חוצה". והיו חזקים בממון, ברצון, ובטרח... תהי נא תורתו על לבנו תמיד.

חיבוריו הנפלאים ישמשו נו לרגלנו, ויתנו לנו עצה ותושיה למלט נפשנו מני שחת, לזכות לחיי העולם הבא אכ"ר.

כל אלה הם מעט מזער מעצום גדולת התלמיד הנאמן מוהרנ"ת, ורק למען ידע דור האחרון, את עוצם גדולתו ועבודתו, וזאת ב י ד י ע ה ברורה, שהנסתר רב על הנגלה בעשרת מונים.

חזקת חזקת

חדש במדבר צבא הפצה לישראל

מבצע הפצה

השבוע יצאו עשרות חיילי צה"ל (צבא הפצה לישראל), אל אחינו בדרום, ע"מ להטעימים מהאור הנפלא של מו"ר וכל זה במימון הישיבה, במבצע זה חולקו מאות ספרים ללא תשלום, וכן ישבו החיילים עם התושבים וחיזקו אותם, והכניסו את האור אליהם. בוא והיה שותף עמנו בפעילות..

חייג עכשיו: 02-5812210

חויה רוחנית

מוסדות

"חוט של חסד"
מזמינה אותך להצטרף
לנסיעה לקברו של
רבי נחמן מברסלב באומן.
עם הרבנית מרים ארוש תלית"א
במגוון מסלולי חורף.
שאלי את מי שכבר נסעה אתנו !!!
חייג עכשיו: 02-5812210

פרשת ויגש תשס"ט

י-ם	ת"א	חיפה	בא"ש
כניסה	16:12	16:26	16:30
יציאה	17:28	17:29	17:31
לר"ת:	18:05	18:01	18:01

הפטרה: "וַיְהִי דְבַר ה' אֶלַי לֵאמֹר" (ויחזקאל ל"ז טו)

תפילות

המתפלל על חברו ונענה תחילה.

נא להתפלל לרפואת
ליאור נחמן בן שלמית,
מו"ר הרב שלום בן ימנה שליט"א
הרב אליעזר בן עטיה שליט"א
הרב מרדכי אליהו צמח בן מזל טוב
שמואל אייזיק חזקיהו בן תהילה,
זב"ק: אוויר בן רומיה רינה, **וזוג** סיגל יסכה
בת שושנה.
ולהבדיל לענין
לע"נ מרת ימנה בת אסתר, ז"ל תנצב"ה

העלון יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 13 ירושלים
טל' 02-5812210 פקס 02-5826205
052-7680002 ת.ד. 57669 י-ם
להצטרפות לקבלה בדוא"ל חנים, כתבו לנו
alonchut@gmail.com